

Atunci când am fost provocată să scriu un articol pentru revista bisericii, primul gând care mi-a venit în minte și care am dorit să îl împărtășesc, a fost o istorioară prin care mi-a vorbit Dumnezeu și sper să vă vorbească și vouă. Un copil își privea bunicul scriind o scrisoare. La un moment dat, 1-a întrebat: „Scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă, sau poate o poveste despre mine?” Bunicul se opri din scris, zâmbi și spuse nepotului: „E adevărat, scriu despre tine dar mai important decât cuvintele este creionul cu care scriu. Mi-ar plăcea să fi ca el, când vei fi mare.” Copilul privi creionul indignat, fiindcă nu văzuse nimic deosebit la acel creion. „Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut, nimic special la el”. „Totul depinde de felul cum privești lucrurile. Există 5 calități ale creionului pe care mi-aș dori tare mult să le poți avea.”

1. Calitate: „să faci lucruri mari sau mici dar să nu uiți niciodată că există o Mână pe care o numim Dumnezeu, care ne conduce conform dorințelor Sale.” <Citind aceste rânduri, mi-am adus aminte de primul meu an universitar în București, când un an întreg m-am tot întrebat: „Doamne ce caut eu aici?” Nu îmi găseam locul, ceva din mine nu era „umplut”. Deși avem prieteni în București, era Andrei acolo și prietena mea, Adriana, mergeam la grupul Hunedoara, eram implicată în lucrarea bisericii, totuși ceva lipsea și mereu îmi răsuna aceeași întrebare în minte: „de ce, Doamne, sunt eu aici?” până într-o zi, chiar la sfârșitul semestrului doi, înainte de vacanță, cineva a venit la mine și mi-a spus: „Andreea, pentru mine anul acesta ai fost o binecuvântare, o rază de lumină în întunericul în care mă aflam. Îți mulțumesc Domnului pentru tine”. Am rămas mirată de ce mi-a spus această persoană pentru că nu făcusem lucruri mari și atunci am înțeles că la Dumnezeu nu contează mărimea lucrurilor ci dragostea cu care le faci și mi-am zis: „Doamne, îți mulțumesc dacă pentru o singură persoană am putut să fiu de folos, îți mulțumesc și știu că nu în zadar sunt în București.”

2. Calitate: „Din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă puțină suferință, să știi să suporti unele dureri pentru că ele te vor face mai bun”. <Deși de multe ori nu ne place atunci când Dumnezeu lasă încercările peste noi și dorește să ne „ascută”, dar știm că o face pentru că ne iubește. Îmi aduc

aminte, legat de aceste lucruri, una din încercările pe care Domnul a lăsat-o în viața mea pentru a mă face să mă încred mai mult în El și nu în oameni. A fost chiar în prima mea lună de când mă aflam în București, când pentru prima dată m-am simțit singură și fără nici un ajutor. Mă aflam pe holul spitalului așteptând să îl scoată pe fratele meu Andrei din operație și nu era nimeni lângă mine, nu cunoșteam pe nimeni, pe cine să întreb cum se simte? Lacrimile îmi curgeau pe obraz când mi-a venit în minte versetul din Romani 8:28 „căci toate lucrurile lucrează înspre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu”> Atunci când punem îngrijorările noastre în mâna Domnului, El pune pace și liniște în inima noastră.

3. Calitate: „Creionul ne dă voie să folosim radieră pentru a șterge ce era greșit. Trebuie însă să înțelegem că a corecta un lucru nu înseamnă neapărat ceva rău, ceea ce este neapărat este faptul să ne menținem pe drumul drept”. Să mergi pe drumul drept acolo unde nimeni nu te cunoaște, departe de familie, prieteni, biserică, nu este ușor pentru mulți dintre noi, dar pentru că frații, biserica și părinții se roagă și simțim aceste rugăciuni deși suntem departe de casă, Domnul nu ne lasă și ia aminte la fiecare rugăciune înălțată. Mulțumesc bisericii și părinților pentru că se roagă pentru noi.

4. Calitate: „La creion nu este important exteriorul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interiorul său. Nu trebuie să îngrădăm lucruri pe exteriorul nostru, gândindu-ne că astfel o să fim mai „frumoși”. Frumusețea nu stă în exterior ci frumusețea vine dintr-o inimă curată-Prov. 19:22a.

5. Calitate: „Lasă întotdeauna o urmă. Tot așa să știi că tot ce faci în viață va lăsa urme.” Oare ce urmă lăsăm noi? Doamne, ajută-ne să lăsăm pe drumul pe care mergem o urmă de speranță, bucurie și binecuvântare. Un sfat pentru cei care se pregătesc să plece departe de casă-lasă creionul vieții tale în mâna Domnului. Atât timp cât creionul vieții tale se află în mâinile tale, crezând că tu poți singur să-l mânuiesti, foaia vieții tale va arăta ca o ciornă, plină de ștersături, mâzgălituri și pete, dar dacă predai creionul vieții tale Lui, El îți va scrie povestea vieții așa cum o știe El mai bine, fără greșeli și fără vreo pată, o poveste frumoasă scrisă de însăși Mâna Lui.